

eP Coses de la vida GRAN BARCELONA

Al·legacions al pla urbanístic del temple

Els arquitectes advoquen per arxivar el projecte per a la Sagrada Família

El col·legi professional demana que es refaci l'actual per regularitzar i donar llicència d'obres

Els professionals reclamen que l'ajuntament es posi sobre l'escalinata del carrer de Mallorca

ERNEST ALÓS
BARCELONA

Divendres passat va acabar el període d'allegacions al pla integral acordat per l'Ajuntament de Barcelona i la Junta Constructora de la Sagrada Família i aprovat inicialment pel consistori per «fer viable l'execució del projecte general del temple», complint el calendari que estableix la seva finalització el 2026 i, per primera vegada, amb llicència d'obres i una compensació econòmica de 36 milions d'euros en 10 anys.

Però el Pla Especial Urbanístic Integral (PEUI) ho és tot menys integral, segons el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, que reclama que s'«arxivi» abans que arribi la seva aprovació final i que es redacti i se'n debati un altre de nou que es posi i no ajorni la decisió sobre la façana del carrer de Mallorca i les escalinates que haurien d'envair les illes contigües, que segons la degana de l'escola, Assumpció Puig, «és el tema principal». Encara més dures són les objeccions presentades per les agrupacions d'urbanisme i de patrimoni del col·legi. Tot i que, segons l'ajuntament, només s'han presentat cinc alegacions, una xifra baixa.

Les objeccions firmades per la degana del col·legi es limiten a l'aspecte urbanístic del pla que el ple municipal ha d'aprovar definitivament després de resoldre les alegacions. El document només regularitza l'illa d'Eixample que ocupa el temple en obres i remet a una decisió posterior, pendent d'un acord entre la Junta Constructora de la Sagrada Família i el municipi, la part de la façana que segons el projecte que ara es vol aprovar ocuparà la vorera del carrer de Mallorca, així com l'escalinata i el passeig que haurien d'arribar, segons el Pla General Metropolità del 1976, fins al carrer d'Aragó.

«OPORTUNITAT PERDUDA» És una oportunitat perduda que un document que ha de permetre seguir les obres fins al 2026, que està aquí mateix, i que ja està definint una porta principal que deixa el carrer de Mallorca cinc metres per sota, amb un sortint i el mateix edifici que l'estan envaint, renunciï a fer la modificació del planejament que és necessària», afirma Puig. «Per què no atrevir-se a decidir com s'arribarà a aquesta porta situada cinc metres més amunt? «Toca definir directament com s'acaba, i fer-ho ja», planteja la degana dels arquitectes catalans. Difícil de fer-ho en pe-

► Vista de la façana de la Passió de la Sagrada Família, des de la base de la futura torre central.

Font: Ajuntament de Barcelona

EL PERIÓDICO

Dues seccions de l'entitat volen que **es reconegui que des del 1926 l'autor ja no és Gaudí**

ríode preelectoral. «La ciutat no té calendari electoral, ha de tenir consensos a llarg termini», respon.

Les alegacions del col·legi reclamen, respecte al passeig que s'obriria davant la façana principal del temple, que el pla urbanístic i la modificació paral·lela del PGM «han d'afrontar i resoldre aquest règim de transitorietat de més de 40 anys d'aquestes dues illes, una transitorietat que afecta les vides dels barcelonins i barcelonines que hi viuen i que hi exerceixen les seves activitats».

Encara més dures són les consideracions que presenten per la seva banda dues associacions d'arquitectes integrades al col·legi professional, l'Agrupació d'Arquitectes Urbanistes de Catalunya (Aauc) i l'Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa i la Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic (Aadipa), que reclamen que es reconegui que Antoni Gaudí no és l'autor de totes les parts de l'edifici construïdes després de la seva mort el 1926, «de manera que es

<<<

puguin analitzar i, si correspon, corregir maneres d'actuar», i consideren «inadmissible» des del punt de vista patrimonial «no afrontar» el problema de la façana principal. «No es pot deixar un edifici, cap edifici, amb l'entrada principal penjada sobre el vial que hi dona accés, sense estudiar el problema, sense plantejar possibles solucions i deixant clar com afecta l'edifici i l'entorn». Les dues agrupacions reclamen que el PEUI, és a dir, l'Ajuntament de Barcelona, solucioni la «carència greu» de no definir quina protecció han de tenir els nous elements del temple i establir «les directrius de tipus patrimonial que s'han de seguir en l'elaboració dels projectes d'obra».

Però probablement la més contundent de les al·legacions rebudes és la presentada a títol individual per l'advocat Ramon García-Bragado, antic tinent d'alcalde d'Urbanisme durant el mandat de Jordi He-reu, que reclama la «paralització de les obres» fins que no s'aportin informes de Patrimoni de la Generalitat que avalin la continuació de l'obra de Gaudí (l'ajuntament res-

«El 2026 és aquí. Toca **decidir com s'acaba i fer-ho ja**», diu la degana, Assumpció Puig

pon que sí que es van fer i que són positius) i estudis tècnics d'Adif i Territori que acrediten que «les obres actuals del temple i sobretot les futures que es volen desenvolupar no afecten ni afectaran la seguretat i estabilitat» del túnel de l'AVE. També considera irregular la construcció d'un sortint sobre la vorera del carrer de Mallorca i critica la rapidesa del tràmit i l'ocultació de documents i expedients en la informació pública.

EDIFICI ADOSSAT // Segons García-Bragado, exclou els elements que s'haurien de superposar a aquest carrer respon al fet que, «més que atendre l'interès general, l'ajuntament ha decidit donar un tracte de favor a l'Església catòlica, representada per la junta constructora, i li ha permès continuar amb les obres sense haver de pronunciar-se. García-Bragado és encara més radical quant a l'autoria del temple, ja que considera que tot el que s'ha executat després de la mort de Gaudí no és més que un «edifici de nova planta que s'està construint des de fa anys» i que és il·legalitzable segons la llei de patrimoni catalana que prohibeix «fer addicions mimètiques que falsegin l'autenticitat històrica» d'un monument històric protegit. ≡

ESPECIALISTES A FER ESTREBADES

Els 'Bonnie & Clyde' del Besòs

Empresonats dos lladres detinguts per la Guàrdia Urbana de BCN que podrien ser els autors d'un centenar de robatoris ≡ **Els agents sospiten** que van lesionar diverses persones

RAFA JULVE // GUILLEM SÀNCHEZ
BARCELONA

Bonnie Parker i Clyde Barrow van causar pànic a Texas (EUA) als anys 30 liderant una banda de delinqüents que van assaltar bancs, gasolineres i altres comerços. Les seves malifetes i la seva història d'amor han sigut portades al cine en diverses ocasions, i se'ls ha atorgat un paper de Romeu i Julieta rebels amb un toc de Robin Hood i lady Marian que no té res a veure amb la imatge que tenen al barri del Besòs de Barcelona J. H. T. i L. K. R., una parella d'uns 30 anys que feia mesos que robaven veïns (i veïnes grans) mitjançant el mètode de l'estrebada. Fins que la Guàrdia Urbana els va detenir el 14 de gener i després van ser empresonats.

Des del mes de setembre la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra havien detectat un increment considerable dels robatoris amb violència als barris de la Verneda, la Pau i el Besòs. En aquell període es van registrar uns 60 robatoris mitjançant la tècnica de l'estrebada i un bon grapat de sostraccions de motocicletes, la majoria de tipus escúter, que posteriorment eren fetes servir per cometre el delictes. Això va obligar a reforçar els recursos –inclosa una àmplia vigilància d'agents de paisà– i a redoblar els esforços per trobar els malfactors. Van estar a punt de detenir-los en més d'una ocasió, però per escapar-se «no dubtaven a pujar a la vorera i a posar seriosament en risc d'atropellament els ciutadans», aclareixen fonts policials.

J. H. T. i L. K. R. estaven darrere d'aquest increment d'estrebades. Ara per ara, els dos lladres descansen entre barrots (com Clyde alguna temporada) a l'espera de judici. Estan imputats per dos robatoris violents i el furt d'un vehicle de motor, a més de quatre robatoris més amb violència que han pogut imputar-los els Mossos gràcies a reconeixements fotogràfics. No obstant, fonts policials sospiten que aquests delictes són només la punta de l'iceberg i que la parella arrossega en realitat un centenar de fets, entre robatoris de motos, estrebades i lesions. La Unitat d'Investigació del districte de Sant Martí de los Mossos continua treballant per concretar la xifra total.

Les escúters les arrencaven amb la vareta del dipòsit de l'oli. Algunes motos fins i tot la van robar més d'una vegada. Quan la parella estava motivada, podia cometre quatre o cinc delictes en un dia. Des

►► Bonnie Parker fa broma amb la seva arma davant de Clyde Barrow, en una imatge de principis dels anys 30.

del seu arrest, les estrebades han caigut en picat en uns barris on havia crescut la sensació d'inseguretat.

El 'modus operandi'

Els relats més romàntics i complaents amb Bonny i Clyde els retraven com dos joves enfrontats a un sistema corrupte que no disparaven mai a ningú mentre tinguessin una via d'escapada (tot i que a Clyde se li atribueixen almenys 10 morts). En el cas de la parella de lladres del Besòs, en canvi, actuaven amb violència, tant amb les víctimes com amb la policia.

El seu *modus operandi* era el següent: els dos anaven muntats en una moto que generalment havien robat abans (res de cotxes com Bonnie i Clyde) i anaven circulant pel carrer fins que detectaven un viant incaut; llavors, el que anava de paquet baixava del vehicle i utilitzant la violència prenia a les víctimes bosses, telèfons mòbils, joies i

qualsevol altre objecte de valor. Per apropiarse del botí, podien fins i tot pujar amb la moto sobre la vorera. Des d'allà estiraven amb tanta força que algunes persones queien a terra i eren arrossegades uns metres. Hi ha àvies que van patir lesions de gravetat, com fractures al maluc o la clavícula.

Els arrestats anaven en motos que també havien robat i eren molt violents

El dia en què van ser arrestats anaven en una Honda de color blau fosc circulant de forma negligent per la rambla de Prim amb la Gran Via en sentit descendent, cosa que va cridar l'atenció d'un cotxe patrulla sense logotipar. Després de comprovar que aquest vehicle havia

protagonitzat un robatori, es va organitzar un seguiment amb altres patrulles fins que en l'encreuament d'Alfons el Magnànim amb Cristòfol de Moura es va procedir a la detenció. Que no va ser fàcil. Un agent fins i tot es va interposar davant de la moto, assumint el perill de ser atropellat.

Els Bonnie i Clyde rònecs del Besòs no es van resistir a trets com els originals, tot i que ella va intentar prendre la pistola a un agent durant el forcejament de l'arrest. També van amenaçar de mort els guàrdies urbans, els van insultar, els van escopir, van provar d'atemorir-los cridant que tenien malalties infeccioses com la sida i van intentar autoleisionar-se, cosa que va obligar els policies a immobilitzar-los de peus i mans. Afortunadament, aquest capítol de les aventures dels dos delinqüents no s'ha acabat com la història de la parella nord-americana. No és qüestió de fer espòiler, però la pel·lícula no va acabar bé. ≡